POVESTIRE ÎN VERSURI DE MOȘ NAE

Marea nen[illegible] a [illegible]

Voinilescu

9). HAPLEA PLÂNG[illegible]

Când petrecerea e 'n toiu-i,
Eu spre Haplea m'am plecat
Și ca alții să n'audă,
Mai încet l-am întrebat :

„Hapleo dragă 'n trei cuvinte,
Haide, spune, dacă vrei,
Care e nenorocirea-ți ?
Insă razna să n'o iei“

Ce uimit se uită dânsul !
Parcă nu m'a mai văzut,
P'urmă zice cu durere :
„Zău, Moș Nae, n'am crezut,

Chiar acum să mă sgândăr[illegible]
Tocmai-acum să-mi aminteș[illegible]
De cumplita mea năpastă ! —
Te știam mai bun că ești.

„Uite-aici, printre prieteni,
Începusem a uita,
Ba chiar pofta îmi venise
Să înghit și eu ceva

„Insă tu...“ și dintr'odată,
Ca să plângă s'a pornit,
Plânge, zice : „Vai, sărmanul,
Vai, cât sunt nenorocit !“

Il întreabă cei din juru-i :
Ce e, Hapleo, ce-i cu tine?“
Iară eu îi zic din parte-mi :
„Taci, nu plânge, că-i rușine“

Insă el îi dă 'nainte,
Lume multă-acum se strânge
Și se 'ntreabă cu mirare :
„Oare, Haplea de ce plânge ?

„Poate, dela coana Frosa
A primit acum vr'o știre,
Că, ferească Domnul Sfântul,
S'a 'ntâmplat nenorocire“.

Vreun ceas, ba și mai bine,
Tot a plâns și s'a văetat,
Cred că se făcea o baltă,
Câte lacrimi a vărsat.

In sfârșit, își șterge ochii
Și din plâns se potolește,
Ba mai zice : „Ia, Moș Nae,
Tot mereu mă necăjește.

— Oameni buni, răspund atuncea,
Rog, puțin să m'ascultați,
Să vedeți ce mi se 'ntâmplă
Și apoi să judecați.